

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نسعي إنه خيرنا صر و معن الحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وعلى آلهما الطيبين الظاهرين ولعنة الله على أعدائهم أنجعهم أبد الآدرين

قال الله العلي العظيم في كتابه العلي الحكيم: فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَإِنَّهُ لَقَسْمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

مبني افق تقاويم نجومي بنیاد حیات اعلی: ساعت جهانی KMT کعبه مشرفہ مکہ مکرمہ

وقابع فلكی خاص

لورول نامہ

٦ شعبان ١٤٤٢ = ٣٠ اسفند ١٣٩٩ = ٢٠ مارس ٢٠٢١

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی: دایرالمعارف الإلهیة

تهییه و تدوین: پژوهشگاه علوم نجوم و تقویم و تنجیم بنیاد حیات اعلی

نشر: مرکز نجوم کهن و اسلامی

ارزش نوروز در کلام حازمان و حی علیہ السلام

❖ قد روی عن النبي ﷺ أنه قال: لعلياً سبعة عشر إسماً، فقال ابن عباس: أخبرنا ما هي يا رسول الله؟ فقال ﷺ: اسمه عند العرب علياً، وعند أمّه حيدرة، وفي التوراة إلياه، وفي الإنجيل برياه، وفي الزبور قرياه، وعند الروم بظرسيا، وعند الفرس نيزون، وعند العجم شميماً، وعند الديلم فريقياً، وعند الكرور شيئاً، وعند الزنج حيم، وعند الحبشة تبير، وعند الترك حميراً، وعند الأرمن كركر، وعند المؤمنين السحاب، وعند الكافرين الموت الأحمر، وعند المسلمين وعد، وعند المنافقين وعيده، وعند طاهر مطهر، وهو جنب الله، ونفس الله، ويمين الله عزوجل، قوله «و يحذركم الله نفسه»، و قوله: «بل يداه مبسوطتان ينفق كيف يشاء» (الفضائل تأليف شاذان بن جبرائيل قمي، ص ۱۷۵).

ترجمه: روایت شده از نبی اکرم ﷺ که فرمود: برای علیاً هفده اسم است. پس ابن عباس گفت: یا رسول الله به ما خبر بد که آن اسماً چه هستند؟ پس پیامبر ﷺ فرمود: اسم او نزد عرب «علی» و نزد مادرش «حیدره» و در تورات «الیا» و در انجیل «بریا» و در زبور «قریا» و نزد روم «بظرسیا» و نزد فرس «نیروز» و نزد عجم «شمیماً» و نزد دیلم «فریقیا» و نزد کرور «شیعیماً» و نزد زنج «حیم» و نزد حبشه «تبیر» و نزد ترك «حمیراً» و نزد ارمن «کرکر» و نزد مومنین «سحاب» و نزد کافرین «مرگ سرخ» و نزد مسلمین «وعد» و نزد منافقین «وعید» و نزد من «طاهر مطهر» است و اوست جنب خدا و نفس الله و دست راست خدای عزوجل. بعد پیامبر ﷺ به این دو آیه شریفه استشهاد کرد قول خداوند:

«خداوند شما را از نفس خود بیم می دهد» و قول خداوند: «بل دستان او بازند، هر جور که بخواهد، اتفاق می کند».

❖ علامه مجلسی در «بحار الأنوار» آورده است: روی فضل الله بن علی بن عبید الله بن محمد بن عبدالله بن محمد بن محمد بن عبید الله بن الحسین بن علی بن محمد بن الحسن بن جعفر بن الحسن بن علی بن أبي طالب، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد بن أحمد بن العباس الدوریستی، عن أبي محمد جعفر بن أحمد بن علی المونسی القمي، عن علی بن بلا، عن أحمد بن محمد بن یوسف، عن حبیب الخیر، عن محمد بن الحسین الصائغ، عن أبيه، عن مُعلّی بن خنیس، قال: دخلت علی الصادق جعفر بن محمد عليه السلام يوم النیروز، فقال عليه السلام: «أَتَعْرِفُ هَذَا الْيَوْمَ؟». قلت: جعلت فداك، هذا يوم تعظمه العجم وتتهادى فيه. فقال أبو عبدالله الصادق عليه السلام: «وَالْبَيْتُ الْعَتِيقُ الَّذِي بِمَكَّةَ، مَا هَذَا إِلَّا لِأَمْرِ قَدِيمٍ أُفْسِرَهُ لَكَ حَتَّى تَفَهَّمَهُ». قلت: يا سیدی! إن علم هذا من عندک أحب إلي من أن يعيش أمواتي وتموت أعدائي. ترجمه: مُعلّی پسر خنیس گوید: در روز نوروز، بر امام صادق عليه السلام وارد شدم. فرمود: «آیا این روز را می شناسی؟». گفتم: قربانت گردم! این روز را فارسیان گرامی می دارند و به یکدیگر هدیه می دهند. فرمود: «سوگند به خانه کعبه که این، رمزی دیرینه دارد و برایت روشن می سازم تا آگاه گرددی». گفتم: سرورم! آموختن این امر از شما را بیشتر دوست می دارم از آنکه مردگانم زنده شوند و دشمنانم بمیرند.

قال: «يا مُعلّی! إن يوم النیروز هو اليوم الذي أخذ الله فيه مواثيق العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً، وأن يؤمّنوا برسله وحججه، وأن يؤمّنوا بالآئمه عليهم السلام». وهو أول يوم طلعت فيه الشمس، وهبت به الرياح، وخلقت فيه زهرة الأرض. وهو

اليوم الذي استوت فيه سفينة نوح عليهما السلام على الجودي. وهو اليوم الذي أحيا الله فيه الذين خرجوا من ديارهم وهم ألف حذر الموت، فقال لهم الله موتوا ثم أحياهم. وهو اليوم الذي نزل فيه جبرئيل عليهما السلام و هو اليوم الذي حمل فيه رسول الله عليهما السلام أمير المؤمنين عليهما السلام على منكبه حتى رى أصنام قريش من فوق البيت الحرام فهشمها، وكذلك إبراهيم عليهما السلام و هو اليوم الذي أمر النبي عليهما السلام أصحابه، أن يبايعوا عليهما السلام بأمرة المؤمنين. وهو اليوم الذي وجّه النبي عليهما السلام عليهما السلام إلى وادي الجن يأخذ عليهم البيعة له. وهو اليوم الذي بُويع لأمير المؤمنين عليهما السلام في البيعة الثانية. وهو اليوم الذي ظفر فيه بأهل النهر والنهر وقتل ذا الشدّية. وهو اليوم الذي يظهر فيه قائمنا ولادة الأمر. وهو اليوم الذي يظفر فيه قائمنا بالدجال فيصلبه على كناسة الكوفة. وما من يوم نَيَرُوز إِلَّا ونَحْنُ نَتَوَقَّعُ فِيَهُ الْفَرْجُ؛ لِأَنَّهُ مِنْ أَيَّامَنَا وَأَيَّامَ شَيْعَتْنَا، حفظته العجم وضيّعتموه أنتم.

آن گاه فرمود: «ای معلی! روز نوروز، همان روز است که خداوند از بندگان پیمان گرفت او را بپرستند و به او شرک نورزنده، به پیامبران و حجت هایش عليهما السلام بگروند و به امامان ایمان آورند. این همان روز است که خورشید طلوع کرد، بادها وزیدن گرفت و گل های زمین روییدند. این همان روزی است که کشتی نوح عليهما السلام بر ساحل جودی آرامش یافت و همان روزی است که خداوند، گروهی چند هزار نفره را که از ترس مرگ از خانه ها بیرون رفته بودند زنده ساخت، پس از آن که آنان را میرانده بود. این، روز فرود جبرئیل عليهما السلام بر پیامبر اسلام عليهما السلام است و روزی است که پیامبر عليهما السلام امام علی عليهما السلام بر دوش گرفت تا بت های قریش را در مسجد الحرام شکست و در همین روز، ابراهیم، بت ها را شکست. این همان روزی است که پیامبر عليهما السلام به یارانش دستور داد با علی عليهما السلام

بیعت کنند و در همین روز، علی علیلہ را برای بیعت گرفتن از جنیان فرستاد. در همین روز، دومین بیعت با امیرالمؤمنین علیلہ انجام شد. در همین روز بر نهروانیان پیروز شد و ذوالشیده (صاحب پستان) را به قتل رساند. در این روز، قائم ما و صاحبان حکومت قیام کنند و در همین روز، قائم ما علیلہ بر دجال پیروز گردد، و او را در زباله دان کوفه به دار آویزد. در هر روز نوروزی، ما آرزوی فرج داریم؛ چرا که آن از روزهای ما و شیعیان ماست. فارسیان، آن را گرامی داشتند و شما آن را ضایع کردید.

و قال علیلہ: إن نبیا من الأنبياء علیہ‌الله سُلَّمَ سأَلَ رَبَّهِ كَيْفَ يَحْيِي هُؤُلَاءِ الْقَوْمَ الَّذِينَ خَرَجُوا، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ يَصْبِرْ الْمَاءَ عَلَيْهِمْ فِي مَضَاجِعِهِمْ فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَهُوَ أَوْلَى يَوْمٍ مِنْ سَنَةِ الْفَرْسِ، فَعَاشُوا وَهُمْ ثَلَاثُونَ أَلْفًا، فَصَارَ صَبْرُ الْمَاءِ فِي النَّيْرُوزِ سَنَةً. (**ترجمه**) و فرمود: یکی از پیامبران بُنی اسرائیل، از خداوند پرسید چگونه مردمانی را که خارج شدند، زنده می کند؟ خداوند بدو وحی کرد که در نوروز، آب بر قبر آنان بپاشد و آن، اولین روز سال فارسیان است و آنها زنده شدند، در حالی که سی هزار نفر بودند. از همین جا پاشیدن آب در نوروز، سنت شده است.

❖ کلینی در «الكاف» چنین روایت می کند: عَدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا، عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ وَأَحْمَدِ بْنِ مُحَمَّدٍ جَمِيعاً، عَنْ أَبِي مُحْبُوبٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمِ الْكَرْخِيِّ، قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ علیلہ عَنِ الرَّجُلِ تَكُونُ لَهُ ضَيْعَةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْمَهْرَاجَانَ أَوِ النَّيْرُوزَ، أَهْدَوَا إِلَيْهِ الشَّيْءَ لَيْسَ هُوَ عَلَيْهِمْ، يَتَقَرَّبُونَ بِذَلِكَ إِلَيْهِ. فَقَالَ علیلہ: «أَلَيْسَ هُمْ مُصْلَّيْنَ؟». قَلَّتْ: بَلِّي. قَالَ: فَلَيَقْبِلْ هَدِيَّتَهُمْ وَلْيُكَافِئُوهُمْ؛ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ علیہ‌الله سُلَّمَ قَالَ: «الَّوَّاهِدُ إِلَيْهِ كَرَاعُ لَقْبَلْتُ، وَكَانَ ذَلِكَ مِنَ الدِّينِ، وَلَوْ أَنَّ كَافِرًا أَوْ مُنَافِقًا أَهْدَى إِلَيْ

وسقاً ما قبلت، و كان ذلك من الدين، أبى الله عزّ وجلّ لى زبد المشركين والمنافقين وطعامهم.

ترجمه: ابراهیم کرخی می گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدم که: شخصی مزرعه ای دارد. روز مهرگان یا نوروز، هدایایی به او داده می شود و قصد تقریب جُستن به وی را ندارند [آیا بپذیرد؟]. فرمود: آیا نمازگزار هستند؟ گفتم: آری. فرمود: باید هدیه آنان را بپذیرد و تلافی کند. به درستی که رسول خدا علیه السلام فرمود: اگر برایم ران بُزی هدیه آورند، می پذیرم و این، جزو دینداری است و اگر کافر یا منافقی ران گاو یا گوسفندی برایم هدیه آورد، نخواهم پذیرفت و این هم جزو دینداری است. خداوند، خوراک و دستاورد مشرك و منافق را برای ما روانداشته است.

❖ نعمان بن محمد تمییمی در کتاب «دعائم الاسلام» روایت می کند: عنہ (علی) علیه السلام: أَتَهُ أَهْدِي إِلَيْهِ فَالْوَذْجَ، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قَالُوا: يَوْمُ نَيْرُوزٍ. قَالَ: فَنَيْرِزُوا إِنْ قَدْرَتُمْ كَلَّ يَوْمٍ (يعنى تهادوا و تواصلوا في الله) **ترجمه:** برای علی علیه السلام فالوده هدیه آوردن. فرمود: «این چیست؟». گفتند امروز، نوروز است. فرمود: اگر می توانید، هر روز را نوروز سازید (یعنی به خاطر خداوند، به یکدیگر هدیه بدھید و به دیدار یکدیگر بروید).

❖ شیخ صدق در «كتاب من لا يحضره الفقيه» آورده است: أَتَى عَلَى عَلِيٌّ بِهِدِيَةَ النَّيْرُوزِ، فَقَالَ عَلِيٌّ: «مَا هَذَا؟». قَالُوا: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! الْيَوْمُ الَّيْرُوزُ. فَقَالَ عَلِيٌّ: «إِصْنَعُوا لِنَا كَلَّ يَوْمَ نَيْرُوزًا». **ترجمه:** برای امام علی علیه السلام هدیه نوروز آوردن. فرمود: «این چیست؟». گفتند: ای امیرمؤمنان! امروز، نوروز است. فرمود: هر روز ما را نوروز سازید!

﴿ همو نقل می کند که حضرتش بعد از مطبوع دیدن غذای نوروز (سمنو)

فرمود: روی آئه قال ﷺ: نوروزا لنا كل يوم. ترجمه: روایت شده است که مولا

علی علیله فرمود: هر روز برای ما را نوروز کنید. (اشاره به مورد پسند بودن)

در آن زمان بسیاری از مردم به خدمت مولا علی علیله هدیه نوروزی می برده اند

و آن حضرت قبول می فرمودند. هدیه ها غالباً عبارت بودند از شکر، بالوده،

سمنو که در ظرفهایی از نقره می گذاشتند و به خدمت آن حضرت می بردن.

❖ آورده اند که در نوروز، جامی سیمین، پر از حلوا، برای حضرت پیغمبر ﷺ

هدیه آوردن. آن حضرت پرسید: «این چیست؟». گفتند: امروز، روز نوروز

است. پرسید: «نوروز چیست؟» گفتند: عید بزرگ ایرانیان است. فرمود: «آری

در این روز بود که خداوند، عسکره را زنده کرد». پرسیدند: عسکره چیست؟

فرمود: «عسکره، هزاران مردمی بودند که از ترس مرگ، ترك دیار کرده، سر به

بیابان نهادند و خداوند به آنان فرمود: "بمیرید" پس مردند. پس آنان را زنده

کرد و ابرها را امر فرمود که بر آنان بیارند. از این روست که سنت آب پاشیدن

(در نوروز)، رواج یافته است». آن گاه از حلوا تناول کرد و جام را میان اصحاب

قسمت کرد و فرمود: کاش هر روز برای ما نوروز بود.

❖ سید بن طاووس درباره نوروز می نویسد: هنگامی که آغاز آفرینش جهان

هستی در مثل چنین روزی است، شایسته است این روز به عنوان روز عید و

شادی تلقی گردد.

رویکردها درباره حقیقت نوروز و نوروز حقیقی

❖ نوروز یعنی روزی که سال نو می شود، و برای آن جشن گرفته می شود، و با حدیث معرفت حقیقت نوروز؛ معلوم گشت که این روز بر اساس مناسبت الهی ولایت مولا علی عائیلہ و پیمان با آن؛ بنیانگذاری شده است، و [این روز عید ولایت مولا علی عائیلہ و روز قیام قائم عائیلہ در تاریخ نوروز](#) است؛ و همین مناسبتها نوروز حقیقی و حقیقت نوروز می باشد.

👉 بر این اساس چند سطح معرفت و رویکرد در این موضوع وجود دارد؛ که بر اساس سطح معرفت و التزام و تبعیت عادات و رسوم مردمی از معارف الهی؛ ملت‌های منطقه مقایسه و رتبه بندی می شوند.

👉 در موضوع حقیقت نوروز و نوروز حقیقی، بجز خواص علویان؛ رتبه عموم ملت‌ها از این قرار است:

{**رتبه اول**} نزد آنها اصل؛ مناسبت الهی و علوی است؛ و نوروز بخارط آن جشن و عید است؛ و تنها تاریخ آن مصادف آغاز سال شمسی است مانند:
 ۱- خواص علویان ایران؛ که معرفت و سیرت ایشان براساس حدیث معرفت نوروز حقیقی است.

۲- علویان پاکستان بخصوص منطقه پاراچنار که جلوتر از بقیه هستند، چه اینکه جشن در تاریخ نوروز را به اسم مناسبت اصلی و نوروز حقیقی می شناسند، و بر همین اساس جشن گرفته و مراسم پرچم گشایی مولا علی عائیلہ و تجدید بیعت با حضرت ولایت دارند، که بواسطه آن مردم پاراچنار پرچمی را با یاد امام علی عائیلہ برافراشته می کنند؛ و پس از گذشت ۴۰ روز از سال نو این

پرچم را پایین می‌آورند؛ و نوروز و جشن بهاری فرع مناسبت اصلی است.

﴿ در این سرزمین علوبیان، برنامه عید و جشن و مراسم و اجتماع در تاریخ نوروز، بدون اسم نوروز و مطرح کردن آن، بلکه به اسم عید و مراسم "پرچم گشایی مولا علی علیّل" می‌باشد؛ و این عنوان هم به همه عناوین دینی مذکور در حدیث معرفت نوروز حقيقی یا حقیقت نوروز اشارت دارد: تطهیر کعبه از بتها و برافراشتن پرچم توحید که بدست حضرت مولا علی علیّل بالای کعبه و در مکه و مسجد الحرام بوده است، و برافراشتن پرچم مولا علی علیّل در مأموریت بیعت گرفتن از جنیان، و پرچم افراشتن مولا علی علیّل در غلبه بر نهروانیان، تا قیام حضرت قائم علیّل که با برافراشتن پرچم ولایت محقق است.

﴿ اجتماع مردم برای این مراسم و اظهار پیوند و پیمان با این عنوان فوق و مناسبت می‌باشد؛ که اشاره به بیعت الهی بر عبادت خداوند؛ و پیروی از انبیاء الهی علیّل و حضرات مقدسه ائمه علیّل و تکرار بیعت با مولا علی علیّل است.

۳- علويان بالکان (آلباني و....) و علويان ترکيه؛ جشنی در تاریخ نوروز اول حمل
دارند که به عنوان تولد حضرت امام علي علیهم السلام است.

{رتیبه دوم}. جشن و عید برای آغاز سال شمسی دارند؛ اما آنرا به عنوان مناسبت علوي؛ و با مراسمي داراي اين عنوان افتتاح مي کنند؛ مانند: علويان افغانستان؛

﴿ علويان افغانستان سالشان را در وقت نوروز با مراسم برافراشتن پرچم مولا علی علیه السلام شروع کرده؛ و کلیه مراسمات رسمی دولتی و ملی با این برنامه آغاز شده و سال جدید افتتاح می شود، اینها نوروز و آغاز سال را مستقلًا توجه کرده، اما آنرا منوط و مشروط به نشان مناسب اصلي (ولایت مولا علی علیه السلام) و برافراشتن پرچم حضرت مولا علی علیه السلام می دانند.

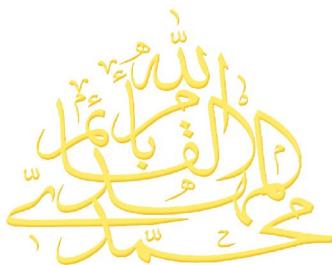
﴿ رتبه سوم). نوروز را مستقلًا و اصالتاً معتقد و ملتزم بوده، هرچند آن را به ولایت مولا علی علیه السلام متبرک می کنند؛ مانند غالب ايرانيان، اگرچه در برخی محافل و مجتمع فرهیخته؛ حدیث حقیقت نوروز و نوروز حقیقی را شناخته و آن را اصل می شمارند، اما عموم ناس؛ یا از اصل بودن مناسبت الهي و علوي غير مطلعند، یا اگر مطلعند؛ بسياري با تردید و کمي با عقиде؛ آن را باور دارند، اما در هر صورت عموم اشار آن را براساس عقиде عمومي شان به ولایت متبرک می نمایند.

﴿ و نظير عامه ايرانيان بقيه ملتهای نوروزي واقع در گستره جغرافياني نوروز هستند؛ که اگر نوروزي هستند؛ بر اساس همان آغاز سال و بهار هستند، و اگر مطابي درباره مناسبات ديني آن می دانند؛ در حد تصادف زمانی تاريخ دو واقعه دانسته، و آن را نيز گرامي می دارند؛ و بعضا آن را با ياد و نام ولایت مولا علی علیه السلام تبرک می نمایند.

﴿ توضيحات و گزارشات مصور در مورد سطح معرفت، التزام و رویکرد ملتهای منطقه در موضوع حقیقت نوروز را در غرفه حکمت اعلى؛ در تالار رسانه حيات اعلى مطالعه نمایيد:

<http://aela-net6.tk/SAY/p/index.php?q=nqWmo25kZZKXn5WWZJ%2BXp2OJI51heZVkJGConJm sqqCinJdjppmicppyaGJmY1qWo6Ftp3FraWZYIKGcaSmIKapc2Ri#p53514>

آغاز سال ۱۴۰۰ هجری شمسی

ساعت تحويل سال ۱۴۰۰

ساعت عبور شمس از نقطه اعتدال ریبیعی و خط رأس السنة شمسی و نوروز و تحويل سال نو ۱۴۰۰ هجری شمسی به وقت مکه مکرمه: ساعت ۱۲:۳۷ شنبه ۶ شعبان ۱۴۴۹ هجری قمری، ۱۴۹۵ میلادی محمدی ﷺ، ۱۹۵۴۵ آفرینش آدم ﷺ، ۱۱۸۶ عصر صاحب الزمان ﷺ، ۷ آذار تقویم ذوالقمرین و ۲۰ مارس ۲۰۲۱ میلاد مسیح ﷺ.

﴿ عبور شمس از نقطه اعتدال ریبیعی و خط رأس السنة شمسي که به آن نوروز و تحويل سال نو می گويند؛ يك واقعه فلكي کلان بوده، که تنها اختلاف ساعت منطقه اي در آن لحاظ شده، اما در آن طلوع و غروب دخالت نداشته ولذا وقت تحويل به افق محلی معني ندارد، و در صورت ذكر آن (وقت تحويل به افق محلی) در تقويمي؛ اين امر صورت علمي نداشته، و ناشي از اشتباه موضوع با وقایع فلكي خرد می باشد، که در آن طلوع و غروب دخالت دارد.

از اين رو همه کشورهایي که ساعت منطقه اي آنها با ساعت منطقه اي مکه مکرمه متفاوت است، به همان مقدار تفاوت ساعت منطقه اي اختلاف ساعت تحويل دارند، و شهرهای آن کشور در اين اختلاف ساعت يکسان هستند.

بنابراین کلیه شهرهای عربستان همان ساعت تحويل در حرمین شریفین را داشته، همچنانکه شهرهای عراق همان ساعت تحويل شهرهای مقدس عراق را داشته، و کلیه شهرهای ایران همان ساعت تحويل شهر مشهد مقدس را دارد، و برای شهرهای بقیه کشورهای جهان از جدول اختلاف ساعت استفاده شود.

ساعت تحويل درشت بشت (وقت منطقه اي)

مکه مکرمه	مدینه منوره	كربلائي	نجف اشرف	كاظمين شريفين	سامراي غريب	مشهد مقدس	بيت المقدس
۱۲:۳۷	۱۲:۳۷	۱۲:۳۷	۱۲:۳۷	۱۲:۳۷	۱۲:۳۷	۱۲:۳۷	۱۱:۳۷

اختلاف ساعت بلاد با ساعت جهانی مکه مکرمه

- ❖ موزک خشکی کرده زمین بیت الله الحرام و مکه مکرمه می باشد، لذا همین نقطه را نصف النهار مبدأ، و ساعت مبنای تقویم نجومی **سیاد حات اعلی** قرار داده و اختلاف ساعت بقیه نواحی کرده زمین را نسبت به **کعبه مشرفة** ذکر می کنیم.
- ❖ مقدار اختلاف ساعت بلاد با ساعت مکه مکرمه در جدول ذیل مشخص شده و افزایش آن نسبت به ساعت مکه مکرمه با علامت (+) و کاست آن با علامت (-) اشاره شده است.
- ❖ ساعت واقعه به ساعت مکه (+) یا (-) تفاوت ساعت هر محل با مکه = ساعت واقعه به ساعت هر محل
- ❖ **تفاوت ساعت فصلی:** در برخی کشورها در بهار یا فصل دیگر یک ساعت یا بیشتر ساعتها را به جلو می کشند، مقدار و زمان این تغییر ساعت در همه کشورها یکسان نبوده، و برخی هم انجام نمی دهند، ولذا در جدول اختلاف ساعت جهانی در نظر گرفته نمی شود. بنابراین در ایران که تفاوت ساعت همیشگی اش با مکه مکرمه نیم ساعت است، از ابتدای فصل بهار تا آخر تابستان (که یک ساعت، ساعتها به جلو کشیده می شود) باید ۱.۵ ساعت به ساعتها تقویم اضافه شود تا وقت فکلی مطلوب بنابر ساعت محلی تابستانی ایران بدست آید.

نیویلند - جزایر مارشال- کربیانی- فیجی- شرق روسیه (Petropavlovsk)	+9
جزایر سلیمان - وانواتو - شرق روسیه (ماگادان)	+8
شرق استرالیا(سیدنی)- تاسمانیا- گینه نو- میکرونزی- گوام- شرق روسیه(Vladivostok)	+7
استرالیایی مرکزی (آدلاید - داروین)	+6.30
زاین- کره شمالی و جنوبی- شرق اندونزی(دبی)- شرق روسیه(Yakutsk)	+6
غرب استرالیا(بریت) چین- ماکائو- هنگ- مغولستان- چین- مالزی- تایوان- روسیه(بارکال)	+5
غرب اندونزی- تایبلند- لاتوس- کامبوج- ویتنام- روسیه (Novosibirsk)	+4
برمه (میانمار) - جزایر کوکوس (Burmese)	+3.30
بنگلادش- بوتان- قرقیزستان- نیمه شرقی قزاقستان(استانه)- روسیه (Omsk)	+3
نیپال	+2.45
هند - سریلانکا - جزایر نیکویار	+2.30
پاکستان- ترکمنستان- تاجیکستان- ازبکستان- غرب قراقستان(ساقیه)- مالدیو- روسیه (Pern)	+2
افغانستان	+1.30
عمان- امارات- آذربایجان- ارمانتان- نخجوان- گرجستان- روسیه (Ishevsk)- روسیه (Samara)	+1
ایران	+.30
حجاز (عربستان)- عراق- بحرین- کویت - قطر- یمن - اریتره - جیبوتی- اتوبوی- سودان - سومالی- کنیا - اوگاندا - ماداگاسکار - قمر- تانزانیا- غرب روسیه (مسکو)	KMT 0
ترکیه- قبرس- سوریه- لینان- فلسطین- اردن- مصر- لیبی- رواندا- شرق کنگو- مالاوی- زامبیا- موزامبیک- زیمبابوه- یوتیوانا- آفریقای جنوبی- بروندی- لسوتو- سوازیلند- یونان- رومانی- بلغارستان- مولداوی- اوکراین- بلاروس- لیتوانی- لاتوونی- استونی- فنلاند- سوئد	-1
تونس- الجزایر- مالت- چاد- نیجر- نیجریه- نینی- آفریقایی مرکزی- کامرون- غرب کنگو- گابون- زیر- آنگولا- نامیبیا- گینه استوایی- الیانی- مقدونیه- کرواسی- صربستان- یونانی- سنچ- کوزوو- اسلونی- ایتالیا- فرانسه- اسپانیا- آلمان- دانمارک- ایسلند- لهستان- مجارستان- ترکیه- سوئیس- اتریش- چک- چلن-	-2
پرتغال- انگلستان- ایرلند- اسکاتلند- اسیلن- مراکش- چذاب قناری- صحراء- موریتانی- مالی- سنگال- بورکینافاسو- گینه بیسانو- کامبیا- سیارالثون- لیبرا- چانا- توگو- غنا	-3
جزایر پلی نزی فرانسه- جزایر Azores- جزایر گرینلند(اسکورسی)	-4
جزایر جورجیای جنوبی(گرینوک)- جزایر مارتینی واس- آتل داس روکاس(بزریل)- میانه اقیانوس آرام	-5
گرینلند- شرق بزریل(برازیلیا)- آرژانتین- اروگوئه- سورینام	-6
گویان(بیویورک)- کوبا- جامائیکا- هائیتی- پاناما- کلمبیا- اکوادور- پرو- غرب بزریل(بیوکاکره)	-7
امریکا(دلاس)- مرکر کانادا(Winnipeg)- مکریک- گواتمالا- هندوراس- السالوادور- بلیز- نیکاراگوئه- کاستاریکا	-8
ایالات متحده امریکا (Denver)- غرب کانادا (Edmonton)- غرب مکزیک (لاپاز)	-9
ایالات متحده امریکا (لوس آنجلس)- غرب کانادا (Vancouver)- جزایر پیت کایرن	-10
آلasca	-11
جزایر پلی نزی هاوایی (آمریکا) - (ساموا)- (14-)	-12
	-13

آئین هنگام نوروز

مُحدث نوری در «مستدرک الوسائل» به نقل از حسین بن حمدان از مفضل جعفی از حضرت امام صادق علیه السلام، در حدیث مفصلی آورده است، از جمله آن: فَأُوحى اللّهُ إلَيْهِ: «يَا حَزَقِيلٌ! هَذَا يَوْمُ شَرِيفٍ عَظِيمٍ قَدْرُهُ عِنْدِي، وَقَدْ آتَيْتُكَ أَنْ لَا يَسْأَلُنَّكَ إِلَيْهِ» (یا حزقیل! هذا یوم شریف عظیم قدره عندی، و قد آلت آن لا یسائلنکیه) (ترجمه): خداوند بر مؤمن فیه حاجة الا قضیتها ف هذا الیوم و هو یوم نیروز. (ترجمه): خداوند بر حزقیل وحی فرستاد که: این روز، روزی گرامی و بلند مرتبه نزد من است. با خود عهد کرده ام؛ هر مؤمنی در این روز از من حاجتی بخواهد، آن را برأورده سازم، و آن روز، نوروز است.

تحویل سال نو

تکییر: پیامبر اکرم در مورد یاد و ذکر خدا در اعیاد چنین می فرماید: «زینوا اعیاد کم بالتعکیر» اعیاد خود را با یاد و ذکر عظمت خدا الله اکبر زینت دهید.
دعا: برای هنگام تحویل و لحظه حلول سال جدید، با این دعا خداوند را می خوانند:

اللّهُمَّ يَا مَقْلُبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ، ثَبِّتْ قُلُوبَنَا وَأَبْصَارَنَا عَلَى دِينِكَ
اللّهُمَّ يَا مَصْرُوفَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ، صَرِّفْ قُلُوبَنَا إِلَى طَاعَاتِكَ وَنُورَ
أَبْصَارَنَا بِالْقُرْآنِ، وَيَا مَحْوِلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَوْلَ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ

علامه مجلسی رحمه الله خواندن این دعا را در نوروز مناسب دانسته است: اللهم هذه سنة جديدة و
انت ملك قديم اسألک خيرها و خير ما فيها و اعوذبك من شرها و شر ما فيها و استكفيك
مؤونتها و شغلها يا ذالجلال والاکرام. باراها! این سال جدید است و تو خدای ازلی و قدیم
هستی. خیر این سال و خیر آنچه را در این سال پیش می آید، از تو خواستارم و از شر این سال
و شر آنچه در این سال پیش خواهد آمد، به تو پناه می برم...

هفت سین المی

مقداری زعفران را حل نموده و با آن این آیات هفتگانه قرآنی را بر داخل کاسه چینی بنویسند و بعد از تحویل سال با ریختن مقداری آب فرات یا زمزم یا آب باران و چشمه یا گلاب؛ بشویند و از آن آب بنوشند، و آیات مزبور چنین است:

سلام قولًا مزبٌّ رحيم

سلام على نوح في العالمين

سلام على إبراهيم

سلام على موسى وهارون

سلام على آل ياسين

سلام عليكم طبitem فادخلوها خالدين

سلام هي حٰئي مطلع الفجر

اعمال و آداب عید نوروز

غسل، روزه، خوشبونمودن، پوشیدن لباس پاکیزه، نماز و دعا

شیخ طوسی در «مصابح المتهجد» چنین آورده است: عن المعلّى بن حُنیس، عن مولانا الصادق علیہ السلام فی یوم النیروز، قال علیہ السلام: إذا كان يوم النیروز، فاغتسل و البس أنظف ثيابك و تطيب بأطيب طيبك و تكون ذلك اليوم صائماً، فإذا صلّيت النوافل والظهر والعصر فصلّ بعد ذلك أربع ركعات، تقرأ في أول كل ركعة فاتحة الكتاب و عشر مرّات «إِنَّا أَنْزَلْنَاكَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ»، وفي الثانية فاتحة الكتاب و عشر مرّات «قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ»، وفي الثالثة فاتحة الكتاب و عشر مرّات «الْمَعْوذَتَيْنِ»، و تسجد بعد هو الله أحد، وفي الرابعة فاتحة الكتاب و عشر مرّات «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ»، وفي الخامسة فاتحة الكتاب و عشر مرّات «الْمَعْوذَتَيْنِ»، و تسجد بعد فراغك من الركعات سجدة الشكر و تدعوا فيها، يغفر لك ذنوب خمسين سنة.

امام صادق علیہ السلام در روز نوروز فرمود: هنگامی که نوروز شد، غسل کن و لباس پاکیزه بپوش و خودت را خوشبو ساز و آن روز را روزه بدار. پس هنگامی که نماز ظهر و عصر و نافله های آن را به جای آوردي، نمازی چهار رکعتی بگزار که در رکعت اول آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره قدر را می خوانی. در رکعت دوم آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره کافرون را می خوانی. در رکعت سوم آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره توحید را می خوانی و در رکعت چهارم، سوره حمد را با ده مرتبه سوره های فلق و ناس. پس از نماز هم سجده شکر می گزاری و دعا می کنی و این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِياءِ الْمَرْضِيَّيْنَ وَعَلَى جَمِيعِ أَئِيَّاَتِكَ وَرُسُلِكَ
بِأَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْسَادِهِمْ.

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمَنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتُهُ وَ كَرَّمْتُهُ وَ شَرَّفْتُهُ وَ عَظَّمْتَ خَطْرَةَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا عَيْرَكَ وَ وَسْعَ عَلَى فِي رِزْقِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا عَابَ عَنِي فَلَا يَغِيَّبَنَ عَنِي عَوْنَكَ وَ حَفْظُكَ وَ مَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَنْكَلَفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الإِكْرَامِ.

وبسيار بگو: يا ذالجلال والاكرام. گناهان پنجاه سالهات بخشوده می شود.

هدیه و عیدی دادن: از امیرالمؤمنین علی علیه السلام چنین نقل شده که فرمودند «اتی
علی علیه السلام بهدية النیروز فقال علیه السلام ما هذا؟ فقالوا يا امير المؤمنين اليوم النیروز!
قال عليه السلام اصنعوا كل يوم نیروزا.

در روز نوروز هدیه ای برای حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام آورده شد. حضرت
فرمودند این هدیه چیست؟ آنان پاسخ دادند ای امیرمؤمنان، امروز نوروز است،
امام علی علیه السلام فرمودند: هر روز را برای ما نوروز کنید.

تذکر مهم

كل يوم لا يعصي الله تعالى فيه فهو يوم عيد: هر روزی که در آن روز، معصیت
خدا نشود و گناهی انجام نگیرد، پس آن روز؛ روز عید است.

از سوید بن غفله نقل شده است که گفت: در روز عید بر امیرالمؤمنین علیه السلام
وارد شدم و دیدم که نزد حضرت نان گندم و خطیفه (نان شیرمال) و ملبنه
(حلوا شکری) است. پس به آن حضرت عرض کردم: روز عید و خطیفه؟!
حضرت فرمود: «انما هذا لمن عيد من غفرله»؛ این عید کسی است که آمرزیده
شده است.

مَدْحُواً مَدْحُواً مَدْحُواً مَدْحُواً مَدْحُواً

سَارِكَ بَادَ
عَزَّ عَزَّ عَزَّ عَزَّ عَزَّ
آمَدَنْ
وَ سَامَيْ

سَارِكَ

سَارِكَ آمَدَنْ سَارِكَ بَادَ
آمَدَنْ سَارِكَ بَادَ سَارِكَ آمَدَنْ
سَارِكَ آمَدَنْ سَارِكَ بَادَ

سَامَيْ

تقویم شمسی اسلامی

مبدأ تاریخی این تقویم شمسی، سال هجرت حضرت رسول الله (صلی الله علیه و آله) می باشد. ولذا به تاریخ هجری شمسی- نامیده شده، و با علائم اختصاری ه. ش مشخص می کردد. در تقویم فعلی ایران آغاز هرسال لحظه وقوع اعتدال ربيعي و آغاز فصل بهار و همان لحظه **ورود و تحویل شمس به برج حمل** است که برای تعیین روز اول سال اگر تحویل شمس به برج حمل قبل از ظهر نصف النهار مرکزی و رسمی ایران (52.5 درجه در شرق نصف النهار گرینویچ که از نزدیک تهران عبور می کند) باشد؛ آن روز روز یکم فروردین و روز **نوروز** محسوب می شود، و اگر بعد از ظهر نصف النهار مرکزی ایران باشد؛ فردایش روز اول سال است و کمیسه هر سال طبق فاصله ساعت تحویل سال با ظهر حقیقی مرکز ایران در نظر گرفته می شود. در روز اول سال طول شب و طول روز مساوی است.

از تقویم پارسیان باستان تا تقویم شمسی اسلامی

دزدیده) به آخر آبان یا اسفند اضافه می کردند و کبیسه نمی کردند.

بنیان این تقویم در ایران قدمنی دیرینه دارد و به زمان قبل از اسلام و عصر زرتشت می رسد، البته چون پارسیان قدیم مبدأ آن را به نخت نشستن یا هلاکت پادشاهان خود قرار می دادند، آخرين مبدأ به تاریخ یزدگرد سوم آخرين پادشاه ساساني قرار داده شده بود و به سال یزدگردي نامیده می شد.
در تقویم پارسیان ۳۰ روز ماه را نامگذاري کرده بودند و هفته نداشتند. در آن تقویم آغاز سال نیز اعتدال بهاری و نوروز بوده است. در آن ۱۶ ماه ۳۰ روزه داشتند و ۵ روز هم با نام خمسه مسترقه (پنجه

طول سال ۷۵ روز از مقدار واقعی کمتر بود و به خاطر آن هر ۱۶۰ سال یک ماه به سال آخر می افزودند، و این باعث شده بود که نوروز از جای خودش تغییر کند، آشفتگیهای تقویمی دوران جاهلیت (قبل از اسلام) در میان فارس و عرب هر دو بوده، عربها گرفتار نسیئ بودند، و فارسها گرفتار مشکل پنجه و کبیسه غیر دقیق که موجب شده بود در طول تاریخ؛ نوروز در حرکت بوده و گاهی در بهار گاهی در فصل گرما و گاهی در پائیز و گاهی در زمستان باشد.

با طلوغ اسلام و استقبال مردم ایران از آن، هر چند تقویم قمری اسلامی در میان ایرانیان جای خود را باز کرد، ولی تقویم شمسی که محور برنامه های زندگی روزمره و امور دنیوی مردم ایران بود، نیز همچنان متداول ماند.

همچنین آشنایی ایرانیان با کلام وحی که در آن گاهشماری شمسی مطرح شده بود، و کلام خازنان وحی (علیهم السلام) که در آن بعضی از احکام اختیارات را به ملاحظه مخاطبین با تقویم ماههای پارسیان بیان فرموده بودند، و یا آنچه از سوی مکتب وحی در باب اهمیت نوروز مورد تأیید قرار گرفته بود، همه اینها موجب ادامه و تحکیم ارتباط ایرانیان با کلیت تقویم شمسی گردیده بود. ولی از سوی دیگر اشتباہات تقویم پارسیان قدیم که به نوعی گرفتار نسیئ (که در اسلام از آن مذمت شده) بود مانع رسمیت و استقرار آن می شد.

از این رو در دوران اسلامی و شکوفایی علوم از جمله نجوم؛ با همت علمای اسلام؛ علم فلک و تقویم سامان گرفته و زیجها منضبط و استوار گردیده و مبانی تقویم شمسی صحیح و دقیق طراحی شد.

در زمان معتقد عباسی اشکالات فاحش تقویم پارسیان قدیم برطرف گردید. در زمان حکومت جلال الدین ملکشاه سلجوقی؛ اشکالات محاسبه ای تقویم بطور کلی تصحیح؛ و کبیسه های جلالی را برابی آن مقرر کردند، مبدأ تقویم هم که از ابتدای طلوغ اسلام تاریخ هجری اسلامی شده بود، برای نام ماهها نام بروج فلکی جایگزین

نامهای زرتشتی گردید، البته گاهی به مناسبت زبان حکام (ترک) از نامهای ترکی بروج تقویم ختائی نیز استفاده می شد. ولی به هر حال نامهای زرتشتی ماهها کلامغا گردیده، و فقط در تقاویم و کتب نجومی مفصل ذکر می شد، و نام بروج فلکی نام رسمی ماهها شد.

بعد از آن کاربرد تقویم جلالی تا امروز استمرار یافت، تنها تغییر حاصله در این تقویم؛ نسبت به نام ماهها انجام گرفته است که در دوران پهلوی اوّل به نامهای زرتشتی قدیمی تغییر داده شد، این تغییر طی یک برنامه مرحله بندی شده برای جدا کردن ایران و ایرانیان از اسلام بود، در عهد پهلوی اوّل؛ ابتدا تقویم هجری قمری که رسمیت داشت ملغاً گردیده، سپس با تغییر نام ماهها در تقویم جلالی از بروج فلکی به زرتشتی؛ آنرا به عنوان تقویم خورشیدی مطرح و رسمی کردند، و در عهد پهلوی دوم مبدأ تاریخ اسلامی هجری را برداشتند، و مبدأ شاهنشاهی ۲۵۰۰ ساله برای آن اعلام کردند، با این اقدام تمامی نشانها و نمادهای ارزشی اعتقادی مردم ایران به اسلام از تقویم ایرانیان برداشته شده بود، البته این اقدام از سوی مراجع دینی و مردم مسلمان با مخالفت و اعتراض و مقاومت شدید رویرو گردید، و بعد از آن با پیروزی انقلاب اسلامی مردم ایران بر علیه حکومت شاهنشاهی دو هزار و پانصد ساله، تقویم شاهنشاهی خود بخود منسوخ و با تشکیل جمهوری اسلامی آن تقویم بطور رسمی هم ملغاً گردید، و بار دیگر تقویم رسمی ایران به مبدأ اسلامی و هجری بازگشته، و تنها تغییرات دوران پهلوی اوّل به حال خود باقی ماند.

روش استخراج تقویم شمسی و محاسبه کبیسه جلالی

تقویم هجری شمسی یکی از تقویمهای محدودی است که در دوره منجمان اسلامی دقیق طراحی شده است و در این تقویم ساختار سال کبیسه بسیار پیچیده است و آنرا به دقیقترين تقویم خورشیدی ملتها تبدیل کرده است. در تقویم جلالی که پایه اساسی تقویم هجری شمسی محسوب می شود سال ۳۶۵ روز است و در سالهای کبیسه ۳۶۶ روز می شود در این تقویم، از دوره‌ای ۱۲۸ ساله برای برقراری کبیسه‌های صحیح استفاده می‌شود.

اگر سال‌های گاهشماری را ۳۶۵ شبانه‌روز در نظر بگیریم و هر ۴ سال یکبار کبیسه بگیریم، یعنی طول سال را ۳۶۵ روز و ۶ ساعت در نظر گرفته ایم که هر ۴ سال یک روز کبیسه اضافی ایجاد می شود در حالی که طول واقعی سال ۳۶۵ روز و ۵ ساعت و ۴۸ دقیقه است و این اختلاف در هر دوره ۱۲۸ ساله تقریباً معادل یک روز می شود پس در هر ۱۲۸ سال باید یک روز از طول یکی از سال‌های کبیسه را حذف کرد تا طول سال متوسط سال‌های گاهشماری با طول متوسط سال‌های حقیقی خورشیدی برابر شود. منجمان پس از شش یا هفت بار کبیسه ۴ ساله، یک‌بار کبیسه پنج ساله را حساب می کنند. بنابراین حذف یک روز اضافی به تدریج در طول دوره ۱۲۸ ساله انجام خواهد شد. در واقع هر دوره ۱۲۸ ساله شامل یک دوره ۴۹ ساله و سه دوره ۳۳ ساله خواهد بود (شامل دوره های ۴۹، ۳۳، ۳۳، ۳۳ ساله: $۱۲۸ = ۴۹ + ۳۳ \times ۳$) و در هر دوره ۳۳ ساله ۷ بار کبیسه ۴ ساله و یک بار کبیسه ۵ ساله است و در دوره ۴۹ ساله ۶ بار کبیسه ۴ ساله و یک بار کبیسه ۵ ساله.

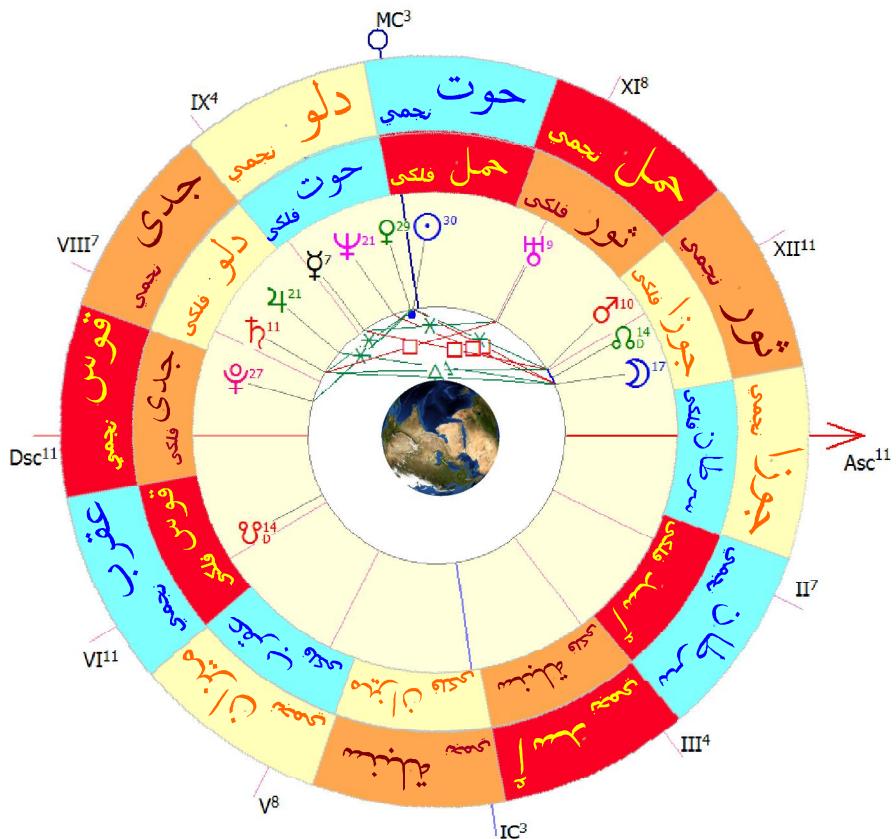
میانگین طول سال مقداری متغیر است و در دوره اخیر منجمین دوره ۱۳۶ ساله نیز برای دقت بیشتر به آن اضافه کرده اند و زمانها به دوره های اصلی ۱۲۸ ساله یا دوره ۱۳۶ ساله (شامل دوره های ۴۹، ۳۳، ۳۳، ۳۷، ۳۷+۴۹=۱۳۶ ساله: $22 \times 22 + 37 = 136$) تقسیم می شوند. یک دوره اصلی بزرگ مشتمل بر ۲۱ دوره ی ۱۲۸ ساله متواالی و یک دوره ی ۱۳۶ ساله است که در مجموع ۲۸۶۰ سال می شود. ($136 + 136 \times 21 = 2860$) دوره ۱۳۶ سالی در آخر دوره ۲۸۶۰ سالی قرار دارد. اولین دوره ۲۸۶۰ ساله در سال (۱۳۶۰-۲۳۶۰) آغاز شده است و سال ۴۶ هجری شمسی (۴۷۴ هجری قمری) به اتمام رسیده که سال مبدأ کبیسه گیری جدید می باشد و سال تاسیس تقویم جلالی و انتهای دوره ۲۸۶۰ سالی که در آن هستیم در سال ۲۶۸۰ شمسی خواهد بود. هر دوره اصلی بزرگ ۲۸۶۰ ساله شامل ۲۱۳۷ سال معمولی ۳۶۵ روزه و ۶۸۳ سال کبیسه ۳۶۶ روزه می شود که طول متوسط سال در آن (در دوره بزرگ) $24219859 / 365 = 66421$ روز است. آنقدر این عدد به سال شمسی حقیقی $24216878 / 365 = 66421$ روز نزدیک است که در هر 3.8 میلیون سال تنها ۱ روز خطأ در تقویم رخ می دهد. در هیچ یک از تقاویم جهان ضریب دقت این قدر بالا نبوده، و مقدار خطأ این قدر پائین نمی باشد و البته اگر این تفاوت یکروزه در هر 3.8 میلیون سال نیز رعایت شود، خطای باقی نخواهد ماند، و این می شود کبیسه چهارمیلیونی تقویم جلالی.

تقویم ایران امروز: اسلوب تقویم فعلی ایران مانند تقویم جلالی است و زمان تحویل شمس به برج حمل (تحویل سال) با ظهر شرعی نصف النهار مرکزی ایران مقایسه می شود که اگر بعد از ظهر بود آن روز آخر سال محسوب می شود و اگر قبل از ظهر بود همان روز نوروز است.

طالع تحویل سال ۱۴۰۰

ساعت تحویل شمس به برج حمل در مکه مکرمه: ۶ شعبان ساعت ۱۲:۳۷

مختصات فلکی کواکب و بیوت در طالع تحویل سال (مکه مکرمه)

بروج طالع و غارب: هنگام تحویل سال چهارمین برج از دایره منطقه البروج، برج سرطان از مثلثه آبی و بیت قمر طالع است؛ و در مکه مکرمه درجه ۱۱ سرطان و وجه دوم آن (وجه عطارد) و حد زهره در سمت مشرق است؛ خداوند طالع قمر و ارباب مثلثات (برای برج طالع سرطان) به روز مریخ است و درجه ۱۱ برج جدی در افق غربی منطبق بر "غارب" می باشد.

بروج وسط السماء و وتد الأرض: برج حمل منطبق بر وسط السماء و در مکه مکرمه درجه ۳ و وجه مریخ و حد مشتری در عاشر (بیت دهم) است و درجه ۳ برج میزان در رابع (وتدالارض) است.

آغاز بهار ۱۴۰۰

تحلیل طالع سال ۱۴۰۰ هجری شمسی

۱- تحلیل طالع سال، وابسته است به موقعیت بروج و کواکب در بیوت ۱۶ گانه؛ و موقعیت بیوت نیز نسبت به طول و عرض جغرافیایی بلاد متفاوت است، از این رو در هر یک از بلاد؛ بر حسب افق خودشان باید بررسی و تحلیل شوند.

۲- برخی از نشانه‌های فلکی وابسته به افق؛ در بلاد نزدیک به هم و یا در یک محدوده جغرافیایی یکسان است، و این بلاد در تحلیلهای آن نشانه‌های فلکی نیز مشترکند.

۳- در تحلیل طالع سال و احکام سنیِ العالم؛ جهت تعیین مدت زمان دلالت احکام نسبت به سال؛ ابتدا برج طالع به افق بلد مورد نظر بررسی می‌شود و سپس کوکب سالخدا؛ و سایر نشانه‌های فلکی ملاحظه می‌گردد.

دلالات برج طالع : در بررسی طالع تحویل سال (رسیدن شمس به نقطه شروع برج اعتدال حمل) و طالع استقبال یا اجتماع قبل آن؛ اگر برج طالع سال؛ برج منقلب باشد (حمل، سرطان، میزان، جدی)؛ فقط حکم فصل بهار را از آن می‌کند و هر فصلی از باقی فصول از طالع تحویل شمس به برج اول آن فصل حکم می‌کند.

و اگر طالع سال برجی ثابت باشد (ثور، اسد، عقرب، دلو)؛ حکم جمله سال را از طالع تحویل سال می‌کند.

و اگر برج ذوج‌سین باشد (جوزا، سنبله، قوس، حوت)؛ حکم شش ماه بهار و تابستان از آن طالع می‌کند؛ و حکم باقی سال را از طالع تحویل آفتاب به برج میزان (اول پاییز) می‌کند.

کوکب سالخدا: سالخدا کوکبی است که در طالع باشد یا یکی از اوتداد باشد به شرط آنکه در انجا حظی داشته باشد؛ و اگر در وتد نبود در مایل الوتد (بیوت بعد از اوتداد، بیوت ۶ و ۱۱ و ۸ و ۵) به شرط داشتن نصیب؛ و اگر نبود از طالع و خداوند طالع نباید ساقط باشد؛ و نیز گفته اند که سالخدا قویترین کوکب در صورت طالع است (در هیئت فلکی وقت تحویل سال).

دللات طبی: بیت ششم بیت بیماریهای است؛ صاحب طالع که به خداند بیت ششم بپوندد نوع بیماریها متناسب با طبیعت صاحب بیت ششم می شود. همچنین برج طالع و بیماریهای منسوب به ان دلالت بر بیماریهای شایع را دارد.

و دلالات هر امری نیز از احوال بیت مرتبط با ان و خداوند ان بیت بررسی می شود.

کوکب سالخدا: در اوتابد (برای طالع تحویل سال مکه مکرمه) کوکب زحل در حظ خود در مثلثه اش است پس سالخدا در این طالع می باشد؛ سالخدا زحل دلالت دارد بر: مردمان را بیماریهای دراز (مزمن) افتاد؛ از بیماریها سل و تبهای ربع (یک روز باشد و دو روز قطع شود) و ضعف احوال و دلتگی و اندوه و خوف و مرگ بسیار بود؛ پادشاهان کشته شوند و از اساباع زیانکار (وحوش) آفتها رسد؛ و مردمان توانگر درویش شوند؛ و اسباب معاش مردمان دشوار شود؛ و ستوران را اندک آفتش رسد؛ و نیز خداوندان ستور و کسانی را که آن ستوران را کار فرمایند بیماری افتاد؛ هوا به غایت سرد بود؛ و سرما بسیار چیزها را تباہ کند؛ و هوا تباہ شود؛ ابر و رعد و برق فراوان بود؛ حیوانات آبی را آفتها رسد و اندک گردند؛ و کشتهایا بسیار غرق شوند؛ و جزر دریا بسیار بود؛ و آبها به افراط زیادت گردد؛ و میوه ها بر درختان تباہ شوند و خلل پذیرند و به سبب گرمایا به سبب کرم که در روی افتاد یا ملخ که بخورد و تباہ کند.

از حیث موقعیت در بروج، زحل در دلو دلالت کند بر اینکه خوف و رنج و غربت بسیار بود.

دللات برج طالع سرطان در تحویل سال:

برج سرطان از بروج منقلب می باشد، و هرگاه برج طالع برج منقلب باشد؛ تحلیل طالع برای فصل بهار صدق می کند، و برای هر فصل جداگانه باید تحلیل شود.

طالع برج سرطان دلیل باشد بر اینکه: ۱- پادشاه عراق حرکت کمتر کند؛ و طایفه ای خروج کنند (بر او) و قصد بیشتر شهرهای مملکت او کنند؛ و بدان سبب غم و اندیشه بسیار خورد، ۲- در شهرهائی که به این برج منسوب است

(مشرق خراسان و بلخ، آذربایجان، هَجَر و بحرین) نکاح بسیار کنند و توالد و تناسل بسیار افتاد، و سفرها بسیار کنند، و انقلابی در کارها پدید آید و مردمان را از دشمنان خوف بسیار باشد، و حرب و خون ریزش بسیار افتاد، و بی برگی (بی توشه‌ای) و گرسنگی غالب بود، و ملخ زیانکار و حشرات و حیوانات آبی و سیلها بسیار بود، و باد دبور بیشتر وزد،^۳ و به (سرزمین) روم فراخی سال بود، و ایشان را درد چشم بسیار افتاد، و مرگ در چهارپایان ایشان افتاد، و حال و کشت درختان نکو بود.

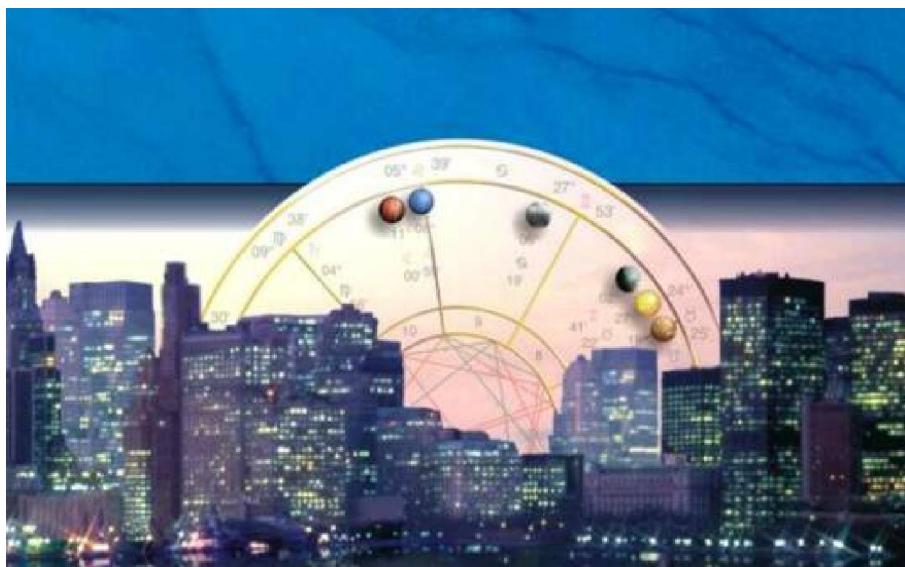
دلالات طبی: خداوند بیت طالع (قمر) به خداوند بیت ششم (زحل) ناظر است (به نظر تثییث)؛ و بیت ششم بیت بیماریهایست و طبیعت بیماریها از بیماریهای منسوب به زحل (خداوند ششم) است؛ **بیماریهای کوکب زحل:** علت‌های باطنی و در مواضع پوشیده و داخلی بدن چون زخم‌های داخلی و مزمنه، فساد مزاج، آنچه در مدت طولانی حادث شود، و سبب آن سردی و خشکی باشد و بیماریهای صعب و دراز و بیماریهای تحلیل برنده و ضعف عمومی و فرسایش تدریجی و مزمن، نقرس و گنگی و کری و مالیخولیا، بیماریهای سوداوی چون استسقاء و سستی در اعضاء و درد مفاصل، بیماریهای بلغمی، بیماریهای استخوان و طحال، آنچه در پیری حادث شود، انسداد در بدن، سرفه.

و برج بیت ششم (برج جدی) دلالت دارد بر امراض و آسیبهای زانوها، مفاصل و عصبهای و پیوندگاههای زانو.

طالع برج سرطان (برای مناطق با طالع آن) دلیل است بر درد سر، سلعه (جوش و دمل)، درد سینه (قفسه سینه و ششها)، و درد چشم.

تذکر مهم

منجم برای استخراج توقعات سال؛ از کلیات احکام نجومی و احوال و نشانه های واقعی هر زمان؛ استفاده می کند، و به تصریح؛ اموری را در بلاد مختلف اشاره می کند، این امر نیاز به وجود زمینه و ظرفیت طرح مطالب دارد، که فعلا در این نسخه به ذکر متن احکام کلی از کتب منجمان قدیم؛ اکتفا شده، و از تطبیق آن احکام؛ بر نشانه های معاصر و امروزین آن از بلاد و حکام و امور و احوال ملل اجتناب گردید، تا اینکه ابتداء و مدتی کاربران با احکام کلی و بیانات متقدمین آشنا شده، و بعد از آمادگی اذهان برای تطبیق احکام و احوال روز؛ توقعات تفصیلی؛ مطابق نام و نشانهای امروزین نوشته و مطرح گردد. ان شاء الله.

تحلیل تنجیم ختایی و چینی درباره امسال

سال جدید ختائی (از بهمن ماه ۱۳۹۹ تا بهمن ماه ۱۴۰۰) جزو اولین سال از دوره اثني عشری است که آن را به ترکی اورئیل یعنی سال گاو می‌نامند و حوادث سال را با طبع آن حیوان تطبیق می‌دهند. تحلیل منجمین کهن ختایی و منجمان عصر جدید را از مرسوله سال ختایی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ در قسمت واقعی فلکی خاص؛ از این

ادرس دریافت نمایید:

<http://aelaa.net/Tal/Fa/viewtopic.php?f=2163&t=34&p=68406#p68406>

پژوهشگده ها و آموزشگده های بنیاد حیات اعلی

علوم معرفت الٰی - علوم زبان و حٰی - علوم کلام و حٰی

علوم تلاوت کلام و حٰی - علوم کلام خازنان و حٰی - علوم فقه آئین الٰی

علوم تقویم نجوم تحقیم - علوم طب جامع - علوم پاکزدیستی

آموزش برتر (اعلی) - علوم برتر (اعلی) - علوم توانمندی بانیروی الٰی

علوم عارف برتر - علوم انساب و تبارشناسی - رسانه های حیات اعلی

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دارالمعارف الإلهیة

۱۴۴۲

www.Aelaa.net

taqwim@aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ